

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 209.

Trettende Session.

51de Møde.

Lørdagen den 5te December Kl. 1.

(Fortsat.)

Klein (fortsat): Det skal være mig Hjært at give den ærede Rigsdagsmand Leilighed til at opfriske sin Sukommelse i den Retning, her skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at der ikke i Loven af 31te Marts 1852 staaer Nogetsomhelst om, at Stutteriets Virksomhed er indskrænket til en bestemt Tid, saaledes at Landstutteriet eller Stamstutteriet skulde ophøre efter Forløbet af visse Aaringer. Der findes i § 12 en Bestemmelse om, at Landstobhingstene i 6 Aar hovedsageligen skulle være af en vis Race, og rekrutteres paa en vis Maade, hvoraf følger, at efter Forløbet af 6 Aar har man ingen Bestemmelser i den Retning; men der staaer ikke Noget om, at Landstutteriet saa skal ophøre; og hvad Stamstutteriet angaaer, saa findes der i § 18 en Bestemmelse om dets Sammensætning i de første 10 Aar; men det er heller ikke nogen Bestemmelse om, at det skal opheves efter 10 Aars Forløb. Maatte jeg maasse overrække Loven til den ærede Rigsdagsmand (Tscherning: Tak, jeg kjender den).

Indenrigsministeren: Jeg skal naturligtviis ikke blande mig i de mange Spørgsmaal, der have bevæget sig i denne Forhandling, og som ikke ligefrem knytte sig til foreliggende Vædringsforslag, og skal kun udtale mig om, hvorledes jeg agter at stille mig med Hensyn til disse Vædringsforslag. Jeg skal da

først bemærke, at jeg ikke har Noget imod, at de Poster udgaae af Finantsloven, der vedrøre dens Forhold til eventuelle Love, og at jeg derfor ikke vil modsætte mig den nye Paragraph, som er bragt i Forslag af Udvalget. Det vil af de Bemærkninger, jeg tillod mig ved Sagens første Behandling, være fremgaaet, at jeg ingenlunde er blind for de finantsielle og formelle Mangler ved disse Poster paa Finantsloven, og jeg antydede saa bestemt, som det var mig muligt ligeoverfor en Lov, jeg selv har fremlagt, at jeg tvivlede om, at jeg vilde have forsøgt denne Maade at løse Spørgsmaalet paa, men at jeg paa den anden Side ikke fandt det rigtigt at nægte at fremlægge det Forsøg, der var gjort af min ærede Formand, og det saa meget mere, som Finantsloven i dens allervigtigste Punkter var færdig, længe før jeg tiltraadte min Stilling, et Forsøg, hvorved min ærede Formand netop har søgt at imødekomme de Anstuelser, der havde gjort sig gjældende, og de Dnsker, der vare komne til Orde ved en foregaaende Finantslovs Behandling heri Salen. Jeg fandt mig saa meget mindre foranlediget til at gjøre nogen Forandring, som jeg maatte forudsætte, at dette Punkt af Finantsloven, efter de nære Forhold, hvori min ærede Formand har staaet til den hele Udvikling af de finantsielle Forhold heri Thinget, vilde blive modtaget som en velkommen Opfyldelse og Løsning af de fremsatte Dnsker; men jeg udtalte ved første Behandling, at hvis man ikke fandt sig tilfreds dermed, vilde jeg finde det rigtigere at vende tilbage til den Overenskomst, hvorved man i forrige Session søgte at udjævne de Stridigheder, som